

Postanowienie Sądu z dnia 2 lutego 2023 r. – Motel One/EUIPO – Apartment One (APART MENT ONE SLEEP CLEVER.)

(Sprawa T-15/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego APART MENT ONE SLEEP CLEVER. – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe be one et motel one – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2023/C 104/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Motel One GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Hartmann, S. Fröhlich i H. Lerchl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i T. Klee, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Apartment One GbR (Grasbrunn, Niemcy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 października 2021 r. (sprawa R 564/2021-5), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między skarżącą a drugą stroną w postępowaniu przed izbą odwoławczą, Apartment One GbR.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi należy umorzyć.
- 2) Motel One GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 21.2.2022.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 2 lutego 2023 r. – Nicoventures Trading i in./Komisja

(Sprawa T-706/22 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zdrowie publiczne – Zniesienie niektórych zwolnień w przypadku podgrzewanych wyrobów tytoniowych – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]

(2023/C 104/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nicoventures Trading Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), oraz 5 innych skarżących, których nazwy znajdują się w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: L. Van den Hende, M. Schonberg, J. Penz-Evren i P. Wytinck, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, A. Becker i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarżący, na podstawie art. 278 i 279 TFUE, wnoszą po pierwsze, o zawieszenie wykonania dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2022/2100 z dnia 29 czerwca 2022 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE w odniesieniu do zniesienia niektórych zwolnień w przypadku podgrzewanych wyrobów tytoniowych (Dz.U. 2022, L 283, s. 4), a po drugie, o zastosowanie wszelkich innych stosownych środków tymczasowych.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2022 r. – NO/Komisja**(Sprawa T-771/22)**

(2023/C 104/54)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* NO (przedstawiciel: adwokat E. Smartt)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 września 2022 r.;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami postępowania; oraz
- nakazanie zwrotu kosztów poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przy badaniu zgodności z prawem pomocy w świetle obowiązku przestrzegania warunków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1407/2013 ⁽²⁾.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja Europejska nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności oraz naruszyła uprawnienia proceduralne strony skarżącej do przedstawienia uwag w przedmiocie okoliczności budzących poważne wątpliwości co do zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że w swojej decyzji Komisja Europejska naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że Komisja Europejska nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo dowodów, że [państwo członkowskie] nie zapewniło poszanowania praw podstawowych skarżącej z naruszeniem art. 19 ust. 1 TUE.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że decyzja Komisji Europejskiej narusza szczególne postanowienia TFUE oraz zasady ogólne prawa Unii dotyczące zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, własność lub status oraz swobodny przepływ usług i zasadę równości wobec prawa. Rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 przewiduje wyjątek od obowiązku zgłoszenia pomocy państwa określonego w art. 108 ust. 3 TFUE, ale nie przewiduje wyjątków od innych przepisów i zasad TFUE lub prawa Unii, w tym art. 107 ust. 1 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.U. 2013, L 352, s. 1).